

Tilsynsmænd. Jeg havde jo, da jeg fremsatte Lovforslaget i Landstinget i forrige Samling, Lejlighed til at gøre Rede for, at jeg saavel af økonomiske Hensyn, som ogsaa fordi jeg i Virkeligheden anser det kommunale Tilsyn for at være og navnlig for at kunne blive meget brugbart, ikke turde opfylde de Ønsker, som jeg godt ved ogsaa næredes af Fabrikdirektoratet. Jeg tror, at det i al Almindelighed forholder sig saadan, at der i Kommunerne kan findes Mænd, som, naar der da ikke er Tale om meget indviklede og sammensatte Maskiner, har et lige saa godt, jeg drister mig til at sige bedre praktisk Blik for, hvordan en Maskines Beskyttelse — og det er jo navnlig det, der er Tale om — skal foretages, end mange teoretisk uddannede Tilsynsmænd, og som med Hensyn til Maskinens Benyttelse, de Sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes, kan, uden at genere de paagældende, give al fornøden Vejledning. Det ærede Medlem mente, at § 34 maaske ikke var saa klart affattet, som den kunde være, naar Talen er om Fabriktilsynets Ret til at kræve en kommunal Maskinsynsmand afskediget. Jeg maa tilstaa, at jeg er gaaet ud fra som givet, at efter denne Bestemmelse vil den paagældende Maskinsynsmand blive afskediget, naar det kræves af Fabriktilsynet; og det turde ogsaa i nogen Maade fremgaa af det følgende, hvorefter den paagældende kan indanke Afgørelsen enten for Amtsrådet eller Indenrigsministeren. Men jeg har ikke noget imod at være med til, at Bestemmelsen faar en saadan Affattelse, at det er hævet over enhver Tvivl, at den paagældende virkelig kan kræves afskediget. Man kan jo ikke sige, at Fabrikinspektoratet kan afskedige; det maa være saadan, at Kommunalbestyrelsen afskediger, naar det er den, som har antaget; men kan Bestemmelsens Tanke faa et endnu tydeligere Udtryk, har jeg som sagt ikke noget imod det; det er i hvert Fald Meningen, at den paagældende skal afskediges, naar det kræves af Fabrikinspektøren.

Hvis der kan blive Enighed om en anden Sammensætning af Arbejdsrådet, skal jeg i og for sig ikke have noget imod det. Jeg har ikke haft nogen større Betænkelighed ved den Sammensætning, som blev vedtaget af Landstinget, og som i alt Fald giver Adgang til at faa en Jurist til Formand. Jeg indrømmer, at der ikke staar, at Formanden skal være Jurist, men naar der er Mulighed derfor, synes jeg, man godt kan overlade til vedkommende Minister at afgøre, hvem der paa det paagældende Tids-

punkt maa anses for at være bedst kvalificeret til at være Formand; det kan have sin Fordel ikke at være henvist til under alle Forhold at tage en Jurist.

Endnu har jeg kun tilbage at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), som mente, at man var gaaet noget vidt med Hensyn til Forbud mod Anvendelsen af Børn til Arbejde ved Maskiner, navnlig i Landbrugsvirksomhed. Jeg gør opmærksom paa, at Forholdet jo ikke, som det ærede Medlem synes at forudsætte, — men det skyldes maaske en Fortalelse — er det, at der ikke i nogen som helst Virksomhed i Landbruget kan anvendes Børn, for det kan der i overordentlig Grad. Det, der er Tale om, er, at anvende Børn til Pasing af de Maskiner, der falder ind under Kap. III. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at det efter Loven af 1889 er tilladt at lade Børn være beskæftiget ved visse Maskiner under Forældrenes umiddelbare Tilsyn. Ja, naar det kun drejer sig om de paagældende Forældres egne Børn, har man vel nok, hvis man vil gøre en Indrømmelse, Ret til at sige, at de paagældende Forældre bør og ogsaa altid vil føle saa meget Ansvar overfor deres Børn, at de ikke sætter dem til at passe en Maskine, hvor der er Fare for, at de kan komme til Skade. Men videre turde jeg under ingen Omstændigheder gaa. Thi at give Ret til at anvende Tjenestebørn ved saadanne Maskiner tror jeg vilde være uforvarsligt baade overfor Børnene og ogsaa overfor de paagældende Børns Forældre; jeg er tilbøjelig til at sige, at det samme gælder det specielle Forhold, det ærede Medlem nævnedes: at køre en Hestegang. Det er rigtigt, at det i Loven af 1889 er undtaget fra den almindelige Bestemmelse, saa at et Barn, hvad enten det er Husbondens eget Barn eller et Tjenestebarn, kan sættes til at køre en Hestegang, uden at der er nogen, som fører Tilsyn med det. Men jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det er lige saa farligt, ja i mange Tilfælde farligere at køre en Hestegang end at passe andre Maskiner; der er jo desværre ogsaa talrige Eksempler paa, at der netop er sket ret betydelige Ulykkestilfælde ved at køre Hestegang. Jeg synes ikke, man paa dette Omraade skal være for lemfældig. Der er heller ikke efter Indførelsen af Motorer i Landbrugets Tjeneste nær saa mange Hestegange, som der tidligere har været, og det lader sig sikkert gøre for de allerfleste at faa deres Hestegang kørt uden at sætte et Barn til det. Det er imidlertid et af de Spørgsmaal, hvorom jeg skal være villig til